

Erik Styrbjørn Pedersen: Drift. Tekstilindustri 1990.

Industriens billeder

Foredragtorsdag 1. november 2007 kl. 19.30

Af Aase Bak

Industri og billedkunst er ikke noget, man normalt forbinder med hinanden, og da slet ikke i Danmark. Men et forskningsprojekt har for nylig gjort op med den myte, at kunstnere altid har skildret Danmark som et landbrugsland. De har også i høj grad ladet sig fascinere af industriens fænomener. Allerede i slutningen af 1700-tallet

Fortsættes næste side

KUNST

omkring TROLDEN

NR. 2 · 16. årgang
Oktober 2007

Indhold

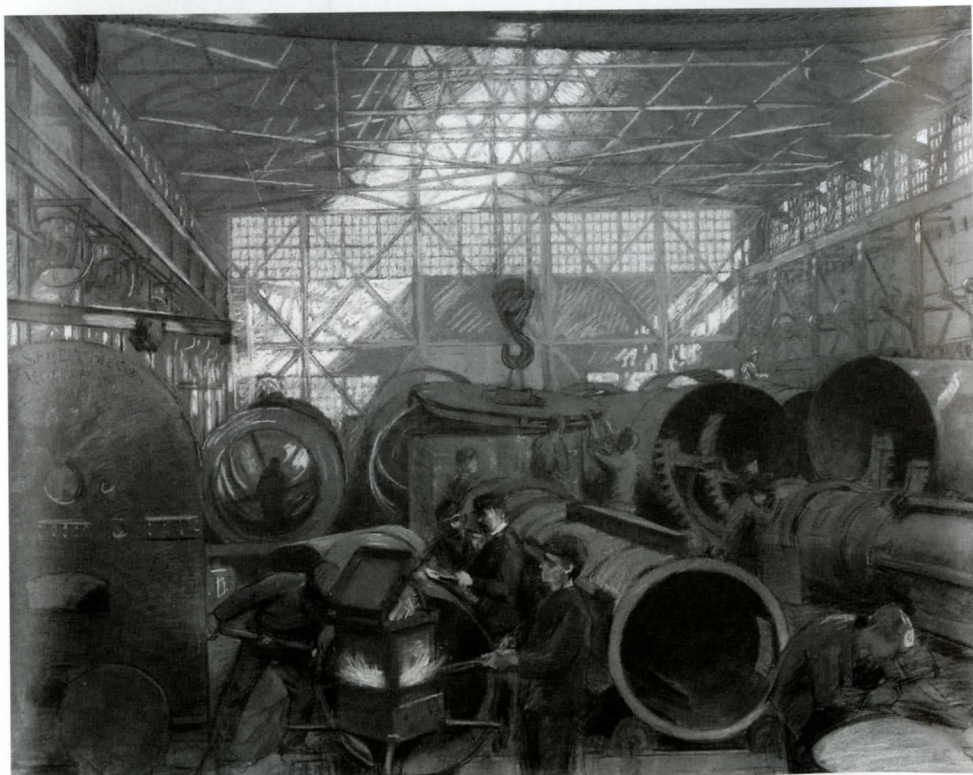
- 5 Henry Heerup
- En folkelig kunstner
Af Peter Haarby
- 7 På kanten af verden
Af Peter Nørggaard
Larsen
- 10 Stor donation
Af Teresa Nielsen
- 14 Udstilling på
biblioteket
Af Naja Abelsen
- 18 Sommerbilledskolen
- En billedmontage
- 22 Snowfall
Af Teresa Nielsen
- 23 Generalforsamling
Af Kirsten Abelsen

gengav kunstnere industrielle anlæg, som om de var seværdigheder. Da industrialiseringen for alvor slog igennem i Danmark fra 1880'erne fulgte kunstnerne med og begav sig ind i fabrikkerne eller skildrede de vilkår, den nye arbejderklasse levede under i de store byer.

Nogle kunstnere var begejstrede for den nye teknologi og de muligheder, der lå for at forbedre samfundet, mens andre fokuserede på de dårlige arbejdsvilkår og forureningen. Der løber således et parallelt spor af fascination af og afstandtagen til industrialiseringen op gennem tiden. Hos 1960'ernes popkunstnere løber sporene så at sige sammen i en fascination af masseproducerede varer, der alligevel er præget af ironisk distance. I 1990'erne såkaldte postindustrielle samfund har nogle kunstnere kastet romantiserende blikke på forladte fabrikker – mens andre har registreret, at der stadig findes højt specialiseret industrivirksomhed i Danmark.

Foredraget tager udgangspunkt i udstillingen og bogen »Industriens billeder«, som Arbejdermuseet og Nordjyllands Kunstmuseum har produceret i anledning af Industrialturens år 2007, et projekt som blev støttet af

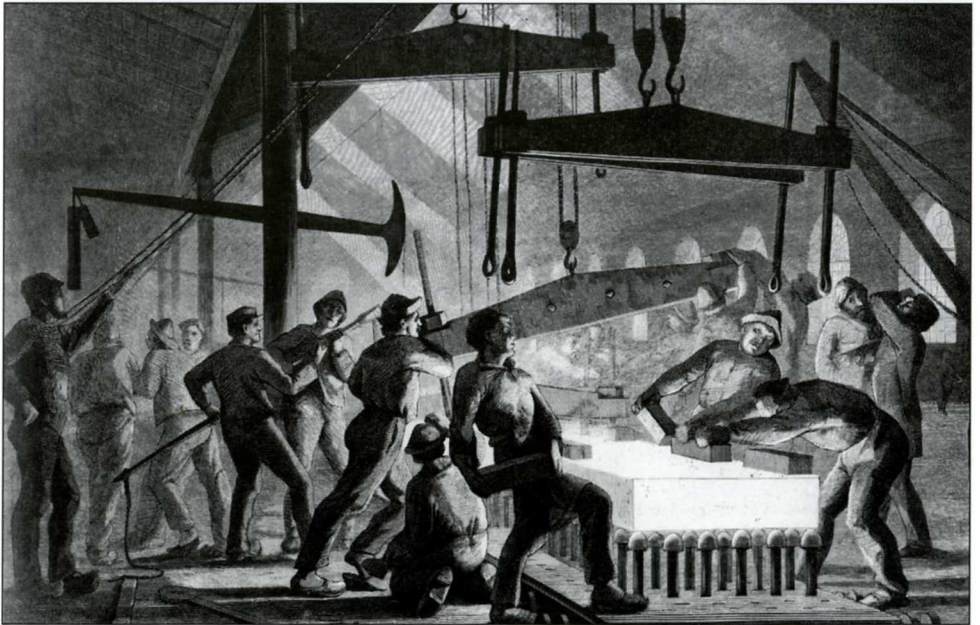
Fortsættes side 4

Laurits Tuxen: Maskinhal hos F. L. Smidth.

Erik Styrbjørn Pedersen: Drift boreplatform 1990.

Bøjning af panserplader på Orlogsværftet.

Fortsat fra side 2

Kulturarvsstyrelsen. Der omtales kunstværker fra en periode på næsten 200 år af kunstnere som C. A. Lorentzen, Constantin Hansen, P. S. Krøyer, Jens Birkholm, brødrene Erik og Frants Henningsen, Laurits Tuxen, N. V. Dorph, Axel Jørgensen, Franciska Clausen, Folmer Bendtsen, Preben Hornung, Victor Brockdorff, Poul Gadegaard, Henning Damgaard-Sørensen, Erik Hagens, Erik Styrbjørn Pedersen og Carsten Schmidt-Olsen.

Overordnet handler foredraget om de forskellige værdier, kunsten gennem tiden har tillagt industrien og industrisamfundet, og om hvordan kunsten og det kunstneriske udtryk på sin side har været påvirket af industrialiseringen.

Anne Marie Telmanyi: Cigarrullersker, 1918.

Henry Heerup - en folkelig kunstner

Af kunstformidler Peter Haarby, Holstebro Kunstmuseum

I år er det 100-året for Henry Heerups fødsel. Det fejres bl. a. på Holstebro Kunstmuseum med udstillingen »Skralle og Kladde i Figurland«. Og af Vejen Kunstforening, der den 6. november 2007 kl. 19.30, har inviteret kunstformidler Peter Haarby fra Holstebro Kunstmuseum til at fortælle om Heerup.

Hvis man siger om en kunstner, at han er folkelig, er det nærmest lidt nedsættende. Det betyder, at man er populær og dermed sikkert også en smule useriøs. Man er i hvert fald hverken dybsindig eller intellektuel. Men at være folkelig kan også betyde noget andet. Det kan betyde, at man taler et sprog, der er fælles, og som dermed forstås af de fleste.

Henry Heerup (1907-1993) er en folkelig kunstner i den forstand. Han benytter sig af et billedsprog, som de fleste kan forstå. Men han er bestemt ikke useriøs. Tværtimod. Han beskæftiger sig med nogle af tilværelsens mest grundlæggende spørgsmål.

Symbolet

Dét fælles sprog, som Heerup benytter sig af, er symbolsproget. Et symbol er et tegn, der har flere betydninger. Det har en grundbetydning, og så har det én eller flere symbolbetydninger. Ser vi en tegning af en vægt, genkender vi den som en vægt til at veje noget med. Det er tegnets grundbetydning. Og vi genkender den, også selvom tegningen ikke ligner en moderne, digital væg.

Men møder vi vægten på en dør i gågaden, ved de fleste, at her bor en advokat. Det ved vi, fordi vi forbinder vægten med betydningen retfærdighed. Og nogle af os er måske født i Vægtens tegn, hvilket skulle betyde, at vi lever i harmoni og balance - eller det modsatte. Det er disse betydninger, der overlejrer grundbetydningen, som vi kalder symbolbetydningerne.

Et fælles sprog

Symbolsproget er et sprog, der forstås af alle. Nogle symboler som cirklen går igen i alle kulturer over hele verden. Andre er mere kulturbestemte som

farven hvid, der i vores kultur kan betyde uskyld og renhed, mens den i Kina betyder død og sorg.

Vi kender et utal af symboler. Hjertet symboliserer kærlighed og liv. Korset symboliserer tro og død - men også totalitet. Cirklen symboliserer det guddommelige, det fuldendte og tomhed. Og farven rød kan både symbolisere varme, lidenskab og kærlighed - og krig.

Heerup og symbolet

Henry Heerup er storforbruger af symboler. I de fleste af hans malerier indgår der symboler. Ja ofte er hans billeder rene symbolcollager, der er fulde af træer, hjerter, slanger, hjul, haner, blade, stjerner, kors - og mange flere.

De mange symboler bliver til en fortælling, der handler om livet, erotikken, og kærligheden - og døden. Som vigtigste symbol for denne fortælling bruger Heerup cirklen og hjulet, der siden mennesket begyndte at bruge symboler, har symboliseret tidens evige genkomst, som vi for eksempel oplever det i årstidernes skiften.

Skrammelskulpturer

Men fortællingen om livet, døden og genopstandelsen viser sig også på en anden måde i Heerups kunst. Nemlig i de materialer han benyttede sig af, når han lavede sine berømte skrammelskulpturer. Her bruger han kasse-rede ting som gamle cykelstel, opvaskebørster, stoleben - alt muligt gammelt skrammel og ragelse.

Tingene får nyt liv når Heerup samler dem op af skraldespanden og bruger dem i sine skulpturer. De genopstår. Heerup var genbrugskunstner lang tid før begrebet genbrug blev opfundet. Og hvordan er det nu genbrugstegnet ser ud?

Heerups grundfortælling

Heerup beskæftiger sig med livets store grundfortælling. Den, der handler om livet og døden helt basalt set. Om at livet er en gentagelse - og en fortsættelse. Den der både er vores egen personlige fortælling, og som vi samtidigt er fælles om. Det er folkeligt - og det er bestemt ikke useriøst.

Heerups billeder er fulde af symboler.

L. A. Ring – På kanten af verden

Af Peter Nørgaard Larsen

I det meste af det 20 århundrede så man på 1800-tallets kunst og også L. A. Ring gennem naturalismens og impressionismens briller og var mest optaget af kunstnerens evne til at skildre virkeligheden, som man mente den havde set ud og om kunstneren var i stand til at fange et motivs karakteristiske farve og bevægelse. I begyndelsen af 1980'erne begyndte man imidlertid internationalt og efterhånden også så småt i Danmark at interessere sig for symbolismen, kunstværkets indhold, og hvordan det tilsyneladende meget realistiske kunstværk sagtens kan indeholde en betydningsladning, som overskrider den mere prosaiske kunstneriske doktrin, som kendes fra naturalismen. Fra primært at anskue Rings værker som små virkelighedsnære vinduer mod en svunden tid begyndte kunsthistorikere og kritikere som Mogens Nykjær, brødrene Mikael og Henrik Wivel at publicere artikler om Ring, som argumenterede for at Rings værker var meget mere komplekse og nogen gange decideret symbolistiske.

Åbenhed er ikke bare en akademisk dyd og nødvendighed, den er også et fundamentalt træk ved Rings billeder. Stillet over for en række af hans hovedværker som kanonværket »En Sommerdag ved Roskilde Fjord« og »I havedøren«. Kunstnerens hustru er det muligt at opstille et helt katalog over tolkninger, spændende fra de mere prosaiske, virkelighedsinsisterende, der kun følger Ring et stykke af vejen, til de inspirerende overfortolkninger, der måske handler mere om den, der fortolker, end billedet selv.

Men det virkelighedsnære afsæt, forankringen i verden, er det fundamentale og uomgængelige grundvilkår for Rings kunst. Kun i meget få tilfælde laver han det, man kan kalde en litterær kunst, en kunst, som ikke er baseret på erindring og omverdensagttagelse. Men samtidig er Rings billeder aldrig »blot« vinduer mod en verden, som var, nostalgiske glimt af en mere simpel og overskuelig tilværelse. Hverken før eller siden har de tilbudt flugtveje væk fra en påtrængende virkelighed. Dertil er der for meget søle, for mange opkørte hjulspor, bidende frost og blokerede udsigter. Rings billeder formidler altid en betydning, som rækker ud over det umiddelbart aflæselige. En betydning, der genereres af såvel de kunstneriske greb, han benytter sig af, som den kultur- og mentalitetshistoriske kontekst, livsværket er indfoldet i.

Fortsættes næste side

Fortsat fra side 7

Ring befandt sig i en transitzone mellem senromantikken og modernismen. Med traditionsbevidst forankring og præget af en moderne sensibilitet favner han og formes af såvel den gamle som den nye verden. På den måde deler han skæbne og kunstnerisk udtryk med en række af periodens andre

Teglværksarbejdere.

væsentlige danske kunstnere, fra Ejnar Nielsen og Vilhelm Hammershøi til J. P. Jacobsen og Sophus Claussen.

Fra de tidligste værker trænger det nye sig på, enten indirekte som mental resonansbund eller mere direkte, motivisk og formalistisk. Hans værker skildrer det Danmark, som langsomt voksede ud af senguldalderens velordnede verdensbillede og på godt og ondt blev en del af det moderne Europa. Et Danmarksbillede, som rent fysisk skiftede karakter fra bonde- og landbrugsland til industri og bykultur. Og som intellektuelt og mentalt bevægede sig fra den gamle verdens gudsbestemte livstolkning til positivismens tro på videnskaben, på det, der kan måles og vejes, og til den tvivl, men også forhåbning, som fulgte ved overgangen til en verden uden Gud, en verden, hvor det enkelte menneske var overladt til sin egen styrke og skrøbelighed og selv måtte finde meningen med tilværelsen.

Skal man tale om et nøglemotiv hos Ring så er det netop tærskelmotivet skarpt efterfulgt af talrige motiver med veje, der skærer sig ind i det sjællandske landskab. Og Ring veje er også en slags tærskelmotiver, der både metaforisk og konkret flytter beskueren fra et sted til et andet. Mange af Rings tærskelmotiver skildrer mennesker der venter og tøver, nogle utålmodige andre mere vemodige, resignerende, et ungt menneske venter utålmodigt på at træde ind i voksenlivet, en ældre mand spejder vemodigt efter foråret, en anden har lagt sig i alkoven og venter på døden.

Og når Ring stadig er meget vedkommende så hænger det i høj grad sammen med hans evne til at sætte billeder på det moderne menneskes rastløse tvivl og stadige søgen efter holdepunkter, mening, tryghed eller hvad det nu er. Det værdisammenbrud, som efterlod mange i et eksistentielt tomrum i årtierne omkring 1900 præger os jo stadig på godt og ondt. Rings tvivl og tøven, den rastløse søgen, er også vores eksistentielle grundvilkår og det fine ved Ring er at han faktisk ender med at nå til en eller anden form for afklaring, i modsætning til de fleste lykkes det ham tilsyneladende at finde nogle af svarene på de store spørgsmål.

Foredraget vil give et indblik i L. A. Ring som kunstner og menneske, hans placering i samtidens kunstmiljø og i forhold til tidens politiske og sociale kontekst.

Stor donation af Myre Vasegaard-værker

Af Teresa Nielsen, museumsinspektør

Ved opløsning af Myre og Gertrud Vasegaards hjem og værksted på Alégade på Frederiksberg, var deres niece/kusine, kunstneren Ursula Munch-Petersen, indsat som eksekutor i boet. I forlængelse af det nære samarbejde, som vi havde haft omkring opsætning af Ursula Munch-Petersen udstillingen her på museet i 1997, og samspillet, da jeg skrev monografien om hende – blev jeg inviteret til at komme og se værkstedet, inden det blev opløst.

Det var en stor oplevelse at være i de bevidst spartanske rum, der havde

tjent som både hjem og værksted for mor og datter. Vi talte om skitser og forarbejder af Myre Vasegaard (1936-2006). Ursula Munch-Petersen foreslog, at et udvalg kom til Vejen Kunstmuseum for i forlængelse af keramiksamlingen at vise aspekter af, hvordan netop hun havde arbejdet.

De mange enkeltværker, fragmenter og prøver har fået plads i den ganske rummelige vægmontre i det lille mellemrum på vej fra Publikumsrummet til toiletterne i kælderen.

På den øverst hylde er der til højre blevet plads til en lille samling færdige keramiske arbejder – to karakteristiske vaser, den høje, slanke fra 1994 er med sart guldsmededekoration, den bredere fra året før er med en sommerfugl på et strå. Den lille tekande viser Myre Vasegaards kombination af formafsøgning og dertil det praktiske i at indbygge te-sien. Til venstre ses to flisefelter bemalet med en fisk, og derover Myre Vasegaards fladfisketegning, der er ridset ind i en gipsplade og endnu uafsluttet med blyantstegninger til det videre arbejde. Den har tjent til form, som en lerplade kunne presses over – spor af den ville kunne ses på bagsiden af et par af glasurprøverne nederst i skabet.

Fortsættes næste side

På midterste hylde ses Myre Vasegaards omhyggelige gennemarbejdning af et bestemt motiv – her hornfisken. Bagest til højre ligger gipsform til de to keramiske afstøbninger, som hun henholdsvis har bemalet og beklædt med sølvpapir og dekoreret. Midtfor ligger hendes prøvelfelt fra 1991 med gennemarbejdning af decorationen til fadet. Det mægtige fad er stadig på skitseplanet, men dog bagpå forsynet med årstallet 1993. Det har været brændt, og en del af fiskedekorationen er brændt fast, men kig nøje efter, for i højre side er en igangværende tilretning af halen endnu uafsluttet, og står i blyantsstreg! Yderst til venstre ligger et fragment med guldsmededekoration samt to små ler- og glasurprøver, der er smukt bemalet med fascinerende enkel tilvirkede blå fisk.

På nederste hylde handler det om processen – om tegning af de vilde planter og fuglene. Haven og naturen var ting, der stod Myre Vasegaard nær. De var interesser, som hun havde arvet fra sin botanik kyndige far, kunstneren Sigurd Vasegaard (1909-1967). På den skrå bagvægsplade er det muligt at kigge hende efter i kortene – at følge hendes meget omhyggelige arbejdsmåde trin for trin. I øverste række handler det om limurten. Yderst til venstre ligger en gipsplade, hvori hun har indridset sin tegning af planten, der ses i relief på den keramiske flise til højre. Tredje felt fra venstre er endnu en gips plade med indridsning af limurten, men denne gang er der sket en forenkling. Den ene lille sidegren er fjernet, og helheden gjort enklere. Dernæst følger flere keramiske aftryk af den forenklede limurttegning. Omhyggeligheden

fornemmer man i forhold til afprøvning af forskellige lermasser, glasurer m.m. Forsøgene kunne sagtens blot finde sted som en tyndt presset, uegal lerplade. Mellem 1. og 2. type limurt-tegning balancerer et keramisk skår. Ved nærmere eftersyn viser den sig at have limurten som dekoration. Det er meget tænkeligt, at Myre Vasegaard har presset det keramiske relief mod den fugtige ler, og i aftrykket har føjet den lyse masse, der her træder frem og tegner billedet.

På nederste række ses den samme omhyggelige proces omkring henholdsvis nælden til venstre og primulaen til højre. Ind imellem svæver aftrykket af humlebien udført i to slags ler. Nedenfor er siden kommet en lille vase med humlebidekoration. Den har Ursula Munch-Petersen efterfølgende skænket til museet, da hun syntes, at den var et godt supplement til studiesamlingen. Hun har selv fået den som gave fra Gertrud Vasegaard.

Nedenfor til venstre er det den liggende skovsneppe, der ses gennem alle de tekniske faser. Midt for ses den lille opsats, som Myre Vasegaard har brugt til fyrfadsllys. Den er en hurtig prøve på hendes guldsmededekoration, groft afsluttet til en rund skive og nedenunder hastigt forsynet med en ringe som fodstykke. Dernæst følger en række prøver på forskellige tekniske bearbejdningsformer af begitningsdekoration, og yderst til højre ligger små flisefelter med mere eller mindre stiliserede skærmpalter.

Denne studiesamling har – som Hugo Liisberg samlingen, der kom til museet i 1995 - givet mulighed for at følge mange sider af en enkelt kunstners forberedelser. Myre Vasegaards stille og meget omhyggelige arbejdsproces viser os de krævende mellemregninger, hvis omfang næppe er til at ane i de færdige værker, der er essensen af lange tiders omhyggelige studier. Her skal lyde en stor tak til Ursula Munch-Petersen, der har skænket samlingen til Vejen Kunstmuseum, og dermed givet os alle mulighed for at fordybe os i Myre Vasegaards verden – en nøgle til en del af keramikens mange muligheder.

Udstilling på Vejen Bibliotek

Tegning, akvarel og grafik

8. januar-29. januar 2008

Af Naja Abelsen

Siden barndommen har jeg villet være kunstner, godt inspireret og oplært af min kreative mor. Og lever af dette, og som kunstner får jeg også bestillingsopgaver, som jeg bruger 1/3 tid på, 1/3 bruges på fremstilling/salg af egen fri kunst hjemmefra og via udstillinger, og den sidste 1/3 del bruges på at blive klogere, nyde livet og udvikle mig, som en del af mit arbejde, hvor fritid og job går op i en højere enhed (?).

Gennem årene har yndlingsemnerne skiftet fra dyr til mytologiske emner til at forstå og samtidig prøve at visualisere hvad Kærlighedens Væsen er; og dette emne er jo dybest set hvad det vil sige at være menneske. Dette giver for mig også forsøg på at udføre smukke, poetiske kærlighedscener, fordi jeg i mine medieindtryk, inkl. de billedkunstneriske, savnede smukke, poetiske, menneskevarme og værdige erotiske billeder. Bare kærlige værker uden andre undertoner - pandelapsbilleder! Det kræver en forklaring af

Naja Abelsen.

bedste lommefilosofi, uden hold i faktisk, videnskabelig sandhed; men som kunstnerisk sandhed og arbejdstanke er den god for mig; tit ser man/jeg erotik/ seksualitet knyttet sammen med vold, og for mig er det en seksualitet knyttet til den primitive, krybdyrsagtige hjernedel, der styrer vores overlevelse, fysiske drifter, tæt filtret sammen, også noget af vores synsdannelse er tilknyttet denne hjernedel.

Men vi er mennesker med evner til storhjerne- og pandelapskærlighed!

Derfor er mine kærlighedsværker ment som meditation over en kærlighed i fred og bevidsthed. Om det lykkes at nå ud over mine egne tanker ved jeg ikke. Men sådan er det; mine værker bliver først og fremmest til for min

»Life Lived Well«
(blyantstegning).

egen skyld, min egen overskudsforøjelse og nødvendige udviklingstrang, og jeg erfarer så gang på gang, at andre kan have glæde af dem, så vær så god; jeg deler min udfoldede hjerne med jer i hver udstilling! (og hjernen er vores vigtigste erotiske organ!)

Faktisk er emnet og genstandene for kærlighed så bredspektrede; jeg ser nu mine tidlige (dyre)værker som kærligheden til dyrene; til vores arv i det dyriske; at holde af sig selv som dyr, vi har jo over 98% af vores gener tilfælles med fætrene: chimpanserne og kusinerne: bonoboerne. Altså er pandelapskærlighed kun de sidste 2 %, og alligevel dem der gør hele forskellen... Alle mine værker kan ses som kærligheden til det at være i live

»Make Me Glow«
tusch.

på denne fantastiske jord (- ikke et ord om at vi ødelægger og skænder den - heller ikke et ord om at vi også ødelægger og skænder os selv!). Til magien og fortryllelsen ved alle livsformerne, og det smukke i, at næsten alt liv eksisterer via seksualkraften; derfor er mine elskovsværker også en fejring af livet som sådan...

Og fra min grønlandske kultur (far) har jeg arvet en shamanistisk måde at se og beholde livstrangen, livskraften og livsglæden på også; ved ikke helt hvordan jeg fordeler værkerne/emner på udstillingen hos jer i min mødrene by, kan forestille mig, at der kommer færre shamanistiske værker med, da jeg samtidig med Vejen bibliotek har en decideret grønlandsk orienteret udstilling i Gørlev Bibliotek på Sjælland, men ellers må i se/læse videre på min hjemmeside: www.abelsen.dk, som har over 124 værker vist, og på www.tegnebordet.dk har jeg en profil kaldet kunstnersjæl med over 56 værker vist, opdateres jævnligt, her er også nye værker; og der er mere tekst til hvert billede, som er skrevet til kolleger, som tit spørger hvordan billedet er blevet til... så god fornøjelse med det hele; udstilling(er) og hjemmesider.

Naja Abelsen er født i 1964 i Brønderslev, opvokset i Julianehåb i Grønland, uddannet som illustratør og grafisk designer på Danmarks designskole i København i 1994, og har tidligere frekventeret Billedskolen i København, og Holbæk Kunsthøjskole.

Naja Abelsen har lavet illustrationer til bøger, pjecer, plakater og ikke mindst, i alt 15 frimærker til grønlands postvæsen. Desuden er hun udpeget til at tegne de fem nye pengesedler til Grønland, som skal udkomme i 2008-2012.

Verdensnaturfonden udgiver hvert år et frimærkeark, som i 2006 blev udført af Naja Abelsen med akvareller af Grønlands flora og fauna.

I sommeren 2006 blev Naja inviteret til at holde en seperat udstilling i kulturhuset » Katuaq« i Nuuk (Godthåb), hvor hun var repræsenteret med 170 værker.

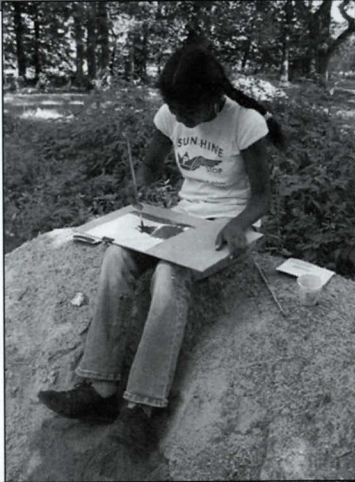
Sommerbi

under ledelse af billedhugger Tine Hecht-Pedersen, og med hjælp fra Henning Ranum og Teresa Nielsen. Der var 14 børn tilmeldt til en spændende uge, som bl. a. indebar aftryk med kaffefiltre af Hansen Jakobsens gravsten, cykeltur til spejderhytte i Gesten med overnatning, og opsprætning af fisk, som bagefter blev stegt på bål.

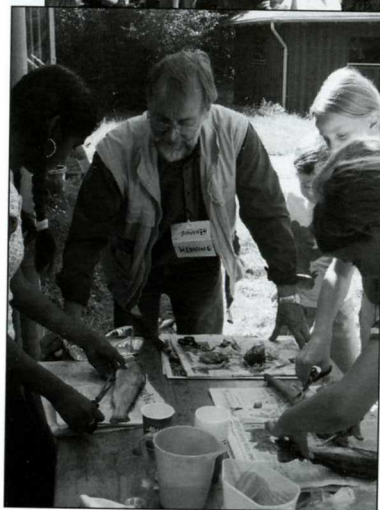
Der blev arbejdet med aftryk i ler og gips, og opbygning af skulpturer af grene, sækkelærred og gips. Igen cykeltur til Skibelund krat, for at finde motiver, som blev udført med maling lavet af pigmenter, æg, tapetklister og PVA-lim. Børnene fandt også inspiration ved Teresas rundvisning i museets samlinger.

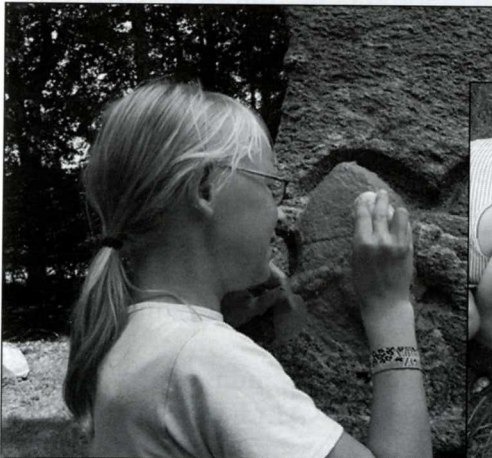
ledskolen

Sommerbi

Medskolen

Årets julekalenderudstilling:

SNOWFALL – dansk samtdskunst

1. december 2007 – 24. marts 2008

Udstillingen sammensættes af de tre billedkunstnere Kirstine Vaaben, Anna Sørensen, Mette Vangsgaard. Den første og den sidste tog i 2003 del i julekalenderen "Bagværk med glasur", hvor Vejen Kunstmuseum i samarbejde med lederen af keramikværkstedet på Kunstakademiet i København, Karen Harsbo, viste et udvalg af de unge billedkunstnere, der havde arbejdet eksperimenterende med keramikken som materiale.

Udstillingens tre initiativtagere har hver inviteret to andre kunstnere og slutteligt i fællesskab endnu et par stykker, så de i alt er 11 om at tegne et billede af den danske samtdskunst. I alfabetisk rækkefølge bidrager: Rasmus Bjørn, Peter Callesen, Eva Steen Christensen, Jesper Dalgaard, Marianne Grønnov, Bodil Nielsen, Tina Maria Nielsen, Rene Schmidt, Anna Sørensen, Kirstine Vaaben og Mette Vangsgaard.

Den endegyldige udformning bliver først afgjort under opsætningen, men der var allerede under indledende møder i sommer tale om, at enkelte værker måske ville dukke op i dialog med dele af den faste samling. I fællesskab har de til opgave at fylde museets 24 julekalenderkasser, der traditionen tro gradvist åbnes i løbet af december måned sammen med 8-900 af omegnens børn. De tidligere udstillere har været: 1995 Pontus Kjerrman, 1996 Niels Guttormsen, 1997 Bjørn Nørgaard, 1998 Erik Heide, 1999 Eric Erlandsen, 2000 Art of heart - Lone Høyer Hansen, Eva Koch og Lisa Rosenmeier, 2001 Sigrid Lütken, 2002 Niels Hansen Jacobsen, 2003 Bagværk med glasur - elever fra Kunstakademiets keramiske afdeling, 2004 Anette Bendixen, Sophus Ejler Jepsen og Cecilie Bendixen, 2005 John Olsen, 2006 Susanne Whittingham.

**Offentligt tilgængelige omvisninger finder sted søndagene
den 3. februar og 9. marts - begge dage kl. 15 – ALLE er velkomne.**

Generalforsamling i kunstforeningen

Kunstforeningen for Vejen og omegn afholdt sin årlige generalforsamling den 13. september 2007 med Poul Verner Nielsen som dirigent. Efter generalforsamlingen underholdt pianist Mats Rudklint med klassisk musik og uddrag fra musicals.

Valg

Nyvalgt til bestyrelsen blev Ulla Holm og Claus Jacobsen. Niels Peder Jessen og Kirsten Abelsen blev genvalgt til bestyrelsen. Som suppeanter valgtes Lissi Nielsen og Karen Marie Knudsen. Revisor er Jan K. Jepsen med Elsebeth Boysen som revisorsuppleant.

Poul-Erik Hansen og Dorte Lehmkuhl udtrådte af bestyrelsen og fik som tak for deres store indsats i bestyrelsen en bog gave.

Bestyrelsen efter konstituering

Formand: Frode Bertelsen

Næstformand: Claus Jacobsen

Kasserer: Niels Peter Jessen

Sekretær: Vibeke Haarby

Kirsten Abelsen, Tove hyldegård og Ulla holm.

Vindere

Følgende vandt i lodtrækningen blandt alle medlemmer:

A. P. Rasmussen, Erik N. Nielsen, Frode Bertelsen, Tove Jensen, Bodil Lefevre, Lars Møller Jensen og Ellen Østergård.

Kontingent

Generalforsamlingen vedtog at ændre kontingent for to på samme adresse til 300 kr. og 175 kr. for enlige som hidtil.

Tid & Sted

Mandag den 22. oktober kl. 19.30: Mag.art.Annette Stabell: Edvard Munck. Entre kr. 35.00 for medlemmer. Øvrige kr. 50.00.

Torsdag den 1. november kl. 19.30: Åse Bak: Industriens billeder. Entre kr. 35.00 for medlemmer. Øvrige kr. 50.00.

Tirsdag den 6. november kl. 19.30: Museumspædagog Peter Haarby: Henry Heerup. Entre kr. 35.00 for medlemmer. Øvrige kr. 50.00.

Torsdag den 22. november kl. 19.30: Mag.art.P.N. Larsen: L.A. Ring. Entre kr. 35.00 for medlemmer. Øvrige 50.00 kr.

Fredag den 18. januar kl. 19.30: Koncert med pianist Mats Rudklint og operasangerne Martin Guldborg og Anne Marie Balling incl. en let anretning. Entre kr. 140.00 for medlemmer. Øvrige kr. 165.00.

Udstilling på Vejen Bibliotek arrangeret af kunstforeningen i samarbejde med biblioteket. Udstillingen kan ses i bibliotekets åbningstid.

Lørdag den 8. dec til 29 januar: Kunstneren Naja Abelsen udstiller tegninger og akvareller.

Udstillinger på Vejen Kunstmuseum: Indtil 18. november vises legatudstilling med værker af billedhugger Tine Hecht-Pedersen.

Lørdag den 1. december til 24 marts: Julekalenderudstilling: Snowfall - dansk samtidskunst.

VEJEN KUNST MUSEUM

Østergade 4 - 6600 Vejen

Tlf. 75 36 04 82

E-mail: museum@vejenkommune.dk

Museets åbningstider:

Tirsdag-fredag kl. 10.00-16.00

Lørdag-søndag kl. 11.00-17.00

Mandag lukket - Fri entré

MEDLEMSBLAD for Museums- og kunstforeningen for Vejen og omegn

Redaktion:

Kirsten Abelsen (ansvarshavende),
Øster Allé 4, 6600 Vejen.

Tlf. 75 36 47 86.

email: kirsten.abelsen@tiscali.dk

Tove Hyldegård,
Lynggårdshaven 13, 6600 Vejen.

Tlf. 75 36 57 75.

email: tohy@vejenkom.dk

*Bladets red. modtager gerne stof
fra foreningens medlemmer.
Artikler dækker ikke nødvendigvis
kunstforeningens synspunkter.*